

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Reg. št. 190.
Zap. št. 614.

Obdolženec: Josip Noll.
Kaznivo dejanje: po zak. z dné 15. okt. 1868, št. 142, d. z. III. člen, al. 1.

V imenu Njegovega Veličanstva Cesarja!

C. kr. z. m. del. okrajno sodišče v Ljubljani je danes na obtožbo zasebnega obt. dra. J. Šušteršiča proti Josipu Nollu zavoljo prestopka po zak. z dné 15. oktobra 1868, št. 142, d. z. člen III., al. 1, v navzočnosti dra. pl. Wurzbacha, kakor zastopnika obtožiteljevega, dra. Tekavčiča, kakor obdolženčevega pooblaščenca, po dné 28. februvarja 1896 dognani glavni razpravi na podlogi predloga obtožiteljevega, naj se obdolženec krivim spozna gori navedenega prestopka in postavno kaznuje — ter v smislu §-a 39 tisk. zak. naloži „Slovenskemu Narodu“ brezplačno vsprejem razsodbe — razsodilo tako:

Josip Noll, 53 let star, rojen v Ljubljani, kat. vere, oženjen, odgovorni urednik „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani, kriv je

prestopka zakona z dné 15. oktobra 1868, št. 142, d. z. člen III., al. 1, storjenega s tem, da je kot odgovorni urednik perijodične tiskovine „Slovenski Narod“, v katere številki 271 iz leta 1895 ustanovijo članki, pričeni se z besedami: „Iz Kranja se nam piše:“, dalje: „Plačano katoličanstvo“ in „Dr. Ivan Šušteršič — zaščit našega kmeta“, pregrešek zoper varnost časti, — če tudi se mu po obnih določbah kazenskega zakona ta pregrešek ne more prištevati, — zanemaril ono paznost, pri kateri bi, ko bi jo imel, kakor je njegova dolžnost, bil izostal vsprejem kaznive vsebine navedenih člankov,

ter se obsodi

po zak. z dné 15. oktobra 1868, št. 142, d. z. III. člen, al. 5, z uporabo §. 266 k. z. v globo 15 gld., v slučaju neizterljivosti pa v 3dnevni zapor, in po §. 389 k. pr. v povrnitev stroškov kazenske pravde in izvršitve kazni.

Ob enem se v smislu §-a 39 tisk. zak. „Slovenskemu Narodu“ nalaga, da ima v prvem ali drugem listu po pravokreposti razsodbe, in sicer v smislu §-a 20 tisk. zak., na prvi strani, brezplačno sprejeti to razsodbo.

V Ljubljani, 28. februvarja 1896.

Dr. Thomann.

Jezikovni predlog dra. Ferjančiča.

Posl. dr. Ferjančič in tovariši so permanentnemu odseku za premembo civilnopravnega reda stavili predlog glede zagotovitve jezikovne ravnopravnosti v civilnih pravih. Ta predlog slóve:

„V smislu §§ 6. in 10. zakona z dne 5. decembra 1894. l., drž. zak. št. 227, stavljam s po-

trebnim številom podpisov opremljeni predlog, naj se naslednja deločba postavi na primerno mesto zakona o nameščenju, o notranji uredbi in o opravljenem redu pri sodiščih (1631. priloga), kateri se je odkazal slavnemu odseku v posvetovanje.

§ . . Stranke in njih zastopniki se morajo v svojih pismenih ulogah ali ustnih naznanilih posluževati jednega deželnih jezikov in mora sodišče v tem jeziku pisati vse zapisnike in rešitve v tem jeziku.“

Predlogu je dodano naslednje utemeljevanje, v katerem je stvar korenito pojasnjena:

„Predloženi načrt ima namen popolniti nove civilnopravne zakone. V njih se pogreša določba, kako naj postopajo sodišča glede rabe jezika strank. Ta nedostatek je tem občutljivejši, če se pomisli, da ima že občni sodni red v § 13. določbo o rabi jezika strank, ki je bila vodilo za sedanje rabo narodnih jezikov pri sodiščih. Ker se občni sodni red zamenja z novim civilnopravnim redom, zgubi § 13. prvega veljavo, kadar stopijo novi zakoni v veljavo. S tem se pa odtegneta zakonita podlaga vsem naredbam, urejajočim jezikovno rabo pri sodiščih, ki so izšle v teku časa.

Na podlagi dosedanjih jezikovnih določb so se razvile določne razmere. Če v bodoče ne bi bilo nobene zakonite podlage za rabo jezika strank, bi sodniki ne vedeli, kako se je jim v tem oziru ravnati. Tudi se je bati, da pride v nevarnost, kar se je dosedaj doseglo za narodne jezike.

Da je potreba, vzprejeti jezikovne naredbe v civilnopravni red, se je izreklo že v prvi seji odsekov, ko se je razgovarjalo o vladni predlogi. Tedanji poročevalec dr. Baernreither je sam opozoril na te nedostatke. Vlada je obljubila, ne da bi bil odsek kaj ugovarjal, da se bodo potrebne jezikovne določbe vzprejele v uvedbeni zakon k civilnopravnemu redu. Ko ta zopet o tem ni imel nobene določbe in se je na to zopet opozorilo, se je zopet obljubilo, da prinese zaželeno določbo še ne predložena sodna instrukcija. Žal, da o tem molči tudi sedaj že predložena in odseku izročena sodna instrukcija.

Iz teh nagibov je potrebno, da se v zakon vzprejme jezikovna določba.

Ko je to dokazano in priznato, ostaje le še vprašanje, kako naj se to zgodi. Pri sedanji določbi § 13. obč. sod. reda ne more ostati. § 13. obč. sod. reda določa samo, kakšnega jezika naj se poslužujejo sodišča. V tem oziru je določba potrebna že glede dosedanje rabe narodnih jezikov pri sodiščih. Določba v obsegu § 13. obč. sod. reda bi bila omejevanje jezika strank v obsegu njih sedanje porabe, kar se pa ne more nameravati in dopustiti.

Za dotično določbo obsega pa jedino možni in jedino merodajni navod člen 19. državnih osnovnih zakonov z dne 21. decembra 1867., drž. zak. št. 142. Ta določa obseg rabi v deželi navadnih jezikov in bi za duhom in besedilom člana 19. ostajajoča, kakor tudi dalje segajoča uredba o jeziku, ki se ima rabiti pri sodišču, bila v protislovju s tem državnim zakonom in bi ga preminjala.

Ker se stavljeni predlog vjema z načelnimi določbami člana 19., se prosi, da se vzprejme“.

V Ljubljani, 5. marca.

Protisemitska zmaga na Dunaju je močno razburila živce dunajskim liberalcem. Posebno jih pa jezi, da so uradniki volili protisemite. „Neue Freie Presse“ je vso svojo jezo iztresla nad uradniki. Preti jim, da bode vlada proti njim brezozirno uporabila svoje pravice in obširne pravice krone, ako bodo kazali, da ne vedo, da imajo kot uradniki tudi posebne dolžnosti. Naravnost „Neue Freie Presse“ ne pove, kaj misli, a vsekako bi jej bilo ugodno, ko bi grof Badeni tako preganjal dunajske uradnike kakor so liberalne vlade slovenske, da bi jih poslal kam z Dunaja, kar je protisemitskih, in poklical na Dunaj pristne liberalce. To pa pač ni tako lahko, in bi najbrž ob to se Badeni le sam izpodtaknil. Da bi bila dolžnost uradnikov morda voliti liberalce, to more trditi le „Neue Freie Presse“.

Občni shod levičarjev bode o Veliki noči na Dunaju. Udeležili se ga bodo nemški liberalci iz

Listek.

Ej, ti maškarada!

Čuden napis; a še bolj čudno je, da ne pričnjam z maškarado. Le potrpite, vse pride na vrsto. Treba najprej uvoda, da se pove, katere osebe so bile najimenitnejše, in navedeje zasluge tistih, da so zaslužile po trdem delu nekaj zabave.

Čakal sem dolgo, misleč, da se bodo vender priznale nenavadne zasluge in poplačal neumorni trud; a zaman, svet je nehvaležen. Prav pravi g. Viktor, trdeč, da je nehvaležnost le posledica propadu poezije. Vidiš, dragi Ti doktor pod figovim drevesom, zakaj mlatiš tako neusmiljeno v svojih spisih po poeziji!

Da, poezija, zlata Ti hčerka iz duševnega kraljestva, kako redkokrat obiščeš tisto stvar božjo, ki se zna smejeti, da ji udihnesh blag čut. „Ko bi imel naš zapovednik le količkaj poezije v sebi, ganil bi ga naš trud za prosep narodnega propada in z navdušenjem bi nam dal svoje priznanje“, tako toži čestokrat, in to po pravici, gospod V. kolegi svojemu gospodu Fr. Kje so zlati časi, ko so se tudi taki gospodje mogli poetično navdušiti, ko je neki angleški škof slavni pevki mis. Cibber, ko jo je slišal

peti, navdušeno zaklical: „Ženska Tebi so Tvoji grehi odpuščeni.“

Le milosten smehlaj če bi dobil od svojega zapovednika, misli si gospod V., srečen bi bil, srečnejši od navedene pevke; le jeden smehlaj v poplačo neustrašenega truda za dobro stvar in požrtvovalno izvrševanje višjih ukazov.

Uzorni so res naši gospodje v spolnjevanji svojih dolžnosti, svojega poklica. „Kam neki tako hite gospod V.“, prša začudeno ženica cerkovnika; „pastirvat“, odvrne resno cerkovnik, idoč na drugo pot nego g. V. in sicer po istem poslu, izvrševati novi svoji poklic, to je podučevati ljudstvo o njegovih in skupnih narodnih potrebah in priporočevati može, zmožne v deželnem zboru odvrniti vsako nepriliko od naroda.

Gospod V. šel je torej pastirvat. In res „tam oni kraj potoka“ in sicer „Črnega“, našel je gospod V. mesto svojemu pastirjevanju.

Fant, čegav si? — Ongav, — Dobro, kje so Ti oče? — V resji. — Daleč-li? — Da. — Po katerem potu pridem do njih? — Jih ne najdete, gospod. — No, pa Ti pojdi ponje, da pridejo takoj sem. — Ne morem, gospod, saj vidite, da pasem živino, katere ne morem same ostaviti. — Fante, pojdi po očeta, meni pa daj palico in zaupaj mi govedo, čuval jo bodem, da se vrneš.

Kaj, to je dijalog, vreden Hamleta? In res gospod V. so pasli čedico prav pridno, dočim je pastirček šel po očeta. Pasel je in pasel gospod V. dobro uro, pasel potrpežljivo, prav v smislu nove narodne pesmi, saj je čakal moža, da mu razloži pomen deželnozborskih volitev in mu zaukaže, da pride drugi dan in se pridruži trumi izvoljenih. Ko pa oča pride, prepriča se naš gospod V., da sta si volja in osoda v vednem nasprotju. Mož, uprav ta mož, se ne da omajati in po nagovoru gospoda V. odvrne odločno, da ni v klerikalnem taboru ničesar pozabil.

Hudo je bilo to gospodu, da je zastonj pasel; milo se mu je storilo, spomnivšemu se, kako srečno je nekda agitovala na Angleškem zala vojvodinja za kandidata Fox-a, pridobivajoč premogarje s sladkimi svojimi poljubi.

Vender to gospoda V. ne potare; pogumno jo ubere dalje, misleč, kdor hoče prilesti do orlovega gnezda, se ne briga za to, kdo lovi na robu propada „cajzeljce“.

Osornost očeta ga ni potrla, dobro vedoč, da pride v kraje, kamor je še malo segla luč prosvete, da mu tam cvete uspeh. Da, trud gospoda V. in kolege mu, gospoda Fr. ni bil zaman; zakaj ne, govore trebanjske volitve.

Priznanja za to delo pa nobenega! Le milostna

raznih avstrijskih pokrajin. Temu shodu bode pa sledilo še več provincijalnih levičarskih shodov. S temi shodi si hoče zedinjena levica zopet pridobiti popularnost. Da jej bode to izpodletelo, je gotovo, kajti prebivalstvo se ne ujema več z njenimi nazori. Morala bi preosnovati svoj program, potrebam sedanjega časa primerno. Zato se pa levica ne more odločiti. Velika napaka, katero si je zedinjena levica zakrivila, je to, da je vedno odrihala mlajše moči, boji se, da bi vanjo ne zanesli novih idej. Mlajše, delavne moči oklenile so se zatorej drugih strank. Kar je levica leta in leta zakrivila in zamudila ne more popraviti noben strankin shod.

Starčević. Madjarski listi se tudi mnogo bavijo s Starčevićem. Pomenljivo je pa, da opozicijski listi pravičnejše sodijo o njegovem delovanju, kakor vladni. Tako „Budapesti Hirlap“ pravi, da je bil doslednejši in odločnejši v borbi za hrvatsko državno pravo kakor Kossuth in Iranyi v borbi za ogersko drž. pravo. Seveda brez tega pa ne gre, da bi ne podtikali Starčeviću stvari, na katere on še nikdar mislil ni. Tako mu očitajo, da je bil republičan in da je hotel imeti veliko Hrvatsko od Brucka do Carigrada. Jedno kakor drugo je izmišljeno. Najbolj mu pa seveda Madjari zamerijo, da je hrvatsko in ogersko državno pravo zmatral za popolnoma jednako veljavno. Priznavajo pa Starčeviću skoro vsi listi nesebično ljubezen do domovine.

Dopisi.

Iz Postojine, 2. marca. Prav razveselilo nas je, ko je zadnjič „Slovenski Narod“ posnel iz „Edinosti“ notico, v kateri je popisano, kako se je nižji uradnik na prošnjo za slovenski potni list, zadržal nad dotičnikom, da ga dobi, „kadar bo Pivka nazaj tekla“. S tem se je vsaj spravila stvar v tir in naloga naših gg. poslancev bi bila, se sedaj na pristojnem mestu oglašiti, da nas v tej zadevi dovedejo do ravnopravnosti, da dobimo vendar enkrat dvojezične potne liste. Dotični uradnik sedaj seveda resnico na glavo postavlja, ter se izgovarja na vse načine, a imel sem priliko z omenjenim tržaškim Slovincem govoriti, kateri mi je ves pogovor pojasnil, ter sem razvidel, da se je ta uradnik res ne le netaktno obnašal, temveč, da se je tudi vtikal v stvari, katere ga čisto nič ne brigajo in tudi k stvari ne spadajo, in je s tem stranko po nepotrebnem nadlegoval.

Mej tukajšnjimi gg. uradniki se že dlje časa opazja neka čudna vznemirjenost, ker kmalu je ta, kmalu oni po krivem denunciran, po vrhu pa pridejo še gg. učitelji in učiteljice, kateri niso nemškutarski sodrgi všeč. „Fliehender Husar“ je torej vendar jedenkrat poslušna ušesa našel; pod prejšnjim g. glavarjem bi bil slabo naletel, ako bi kaj takega poskusil, ker isti ga je dobro poznal; sedaj je pa menda drugače. Najbolje bi bilo, da bi o sebi in svojih škandalih kaj povedal, kako se je po postojinskih gostilnah itd. dostikrat za c. kr. uradnika res nesposobno vedel, n. pr. prve dni oktobra, ko je v hotelu pri drugi mizi mirno sedečo družbo nesramno izzival. O! tistega dne se pač ne upa več v nikako družbo, le dr. Deu in njegova nemška garda ga jemlje vedno v zaščito. Dober tek, gospoda, le imejte ga!

Sploh imamo tu v Postojini gledé uradništva pravo smolo, nastavljajo se tudi taki, da niti deželnega jezika ne umejo, še manje, da bi v njem občevali ali sploh kak spis izdali. Pri glavarstvih je skoro povsod jednako, ker pri teh uradih je le

usoda podala jima je vsaj nekoliko povračila, ker je prouzročila, da sta bila na maškaradi.

Maškarada, oh jej, divna ti beseda! (Priatelj moj, dober, kaj dober, izboren jezikoslovec, razlagal je nekoč, da je izraz maškarada slovenski, da pomeni „maš (me) kej rada“; jako verjetno, saj se tako in jednako maske poprašuje). Koliko jih je, ki koprne po maškaradni zabavi, a zaman. Naša gospoda sta srečnejša; pustni večer jima ni trebalo prebiti pusto in morebiti le v duhu veseliti se pustovega brcanja; ne, važno sta imela ulogo pri maškaradi, prirejeni na trgu sredi vasi. Da, bil je pač narobe svet. No, pa zakaj bi človek, sam dobre volje, ne privoščil tudi drugim veselja, ter porabil v ta del svoje moči? Vsi udeleženci priznali so, da sta gg. V. in Fr. največ pripomogla v fini izid maškarade.

„Angels and ministres of grace defend us“ zaklical bi bil zopet Hamlet, ako bi bil zopet pri maškaradi in videl ulogo teh gospodov.

V impozantnem sprevedu približale so se maske prostoru na trgu in se razvrstile okoli mize „klerikalnega brloga“, ter pričele divne svoje burke.

Gospoda V. in Fr., prišedša bliže, hrupno pozdravljena, bila sta tukaj središče zabave in g. V. si je pač rekel: da, trdil si se in trdil jeseni pri

malo tacihi uradnikov, kateri so slovenščine v govoru in pisavi res zmožni. Prigodilo se je že čestokrat, da je moral manipulacijski uradnik konceptnemu uradni spisu, za ljudstvo namenjenemu, v svojo slabo slovenščino prestavljati. In vendar vsakdo vé, da v našem okraju niti desetine odstotka Nemcev ne prebiva. Če se pa že pri nas tako godi, kako mora biti pa še le na Štajerskem, Koroškem in Primorskem? — Pred nekaj tedni dobili smo zopet tak eksemplar v osebi gozdno-nadzornega adjunkta, kateri ne ume čisto nič slovenščine in ravno ta je poklican, da občuje izključno le s takim ljudstvom, katero le slovenščino govori. Komentar si lahko vsakdo sam naredi, kako se potem dela. Ravno tako je z davčnim nadzornikom, tudi ta je slovenščine le toliko zmožen, da zamore s težkim trudom kak stavek skupaj spraviti, da bi pa svojemu uradu došle spise razumel, o tem niti govora ni. Isto velja o cestnem inženirjem.

Tukaj toraj imajo naši gg. državni poslanci obilo posla, da se takim nedostatkostim v okom pride; gotovo jim bo hvaležen ves slovenski narod, če se jedenkrat neha domače uradnike, kateri so zmožni obeh jezikov, preganjati, tuje, za njih posel nesposobne, pa protežirati.

„Slov. plan. društvo“ svojim nasprotnikom.

Nekaj časa že imajo domači naši nasprotniki po nemških novinah pravo gonjo proti „Slov. plan. društvu“. Namen njih obrekovalnih člankov je očiten, namreč da bi širje nemške kroge nahujskali proti „Slov. plan. društvu“, da bi delovanje njegovo osmehili ter mu tako izpodkopali ugled, katerega si je pridobilo v kratkem času.

Povsod pojo naši nasprotniki staro obrabljeno pesem, da Slovenci nismo še kulturni narod ter le druge posnemamo, vrhu tega pa da smo še toliko zlobni, da hočemo nemški kulturi zatreti zadnji sled. Ali je tudi res gorostasna pregreha, da si Slovenci upamo na svoji rodni zemlji zaznamenovati, popravljati in napravljati pota, postavljati slovenske napise ter graditi planinske kočice, ne da bi poprej vprašali „Nemško in avstr. plan. društvo“, oziroma njegovi sekciji na Kranjskem in Štajerskem za milostno dovoljenje. Zato je seveda treba naše delovanje smešiti. Spoznali pa so stvarno in razsežao delovanje, katerega pa vse smešenje ni moglo ovirati, opazili so navsečno jim konkurenco, ki je razpršila njih samohvalje in ponižala njih oblastnost. Zato so zagnali po raznih časnikih divji vik in krik, kakor bi se majala podstava njih, ne naših domačin gora. Strah in zavist rujeta v srcih naših nasprotnikov, in zato si iščejo duška v sistematično urejenih, drug za drugim prihajajočih zlobnih napadih proti „Slov. plan. društvu“.

Z našim delovanjem sta prizadeti le sekcija „Krain“ in „Cilli“. „D. u. Oe. A. V.“: v teh nemških podružnicah bivajo naši obrekovalci, kajti drugim turistom je pač večinoma vse jedno, katero planinsko društvo je izvršilo to ali ono delo, da le služi pravemu namenu. Ob vsaki priliki skoraj, kadar poročata omenjeni podružnici o svojem delovanju, napadata „Slov. plan. društvo“; s tem hočeta menda delati najboljše reklamo za svojo delavnost. Zato jima je naše delovanje le „eine sonderbare Parallelaction“, a ta izrek je brezobrazna drznost in očitna neresnica. Ako sta te dve sekciji res že poskrbeli za vse potrebe turistov v naših planinah, kako je bilo potem sploh mogoče, da je „Slov. plan. društvo“ še našlo neobdelanega sveta za svoje delovanje!

*) „Tagespost“ v št. 15., dne 16. januarja t. l.: „Tagblatt“ (Graß) v št. 16., dne 17. januarja v uvodnem članku: „Wie die Slovenen den Fremdenverkehr heben“; „Mittheilungen des Deutschen und Oesterr. Alpenvereines“ v št. 2., dne 31. januarja t. l., str. 26. v članku: „Aus dem Südosten der Alpen“.

volitvah, sejal si in sedaj pa žanješ radost — sedaj po zimi žanje, no, narobe svet.

Krasno se razvija zabava; le napis nad krčmo „kava po 5 kr.“, maske nekaj oplaši; a kmalu se jim napolni srce veselja, videč gospoda vesela, tako odkrito, glasno vesela.

V najlepšem razvitku bila je zabava, kar se naš gospod V., kojega komandi vselej maske niso hotele slušati, razjari in ker mu je bilo žal mask, nahruli one, ki so se predrznili priti nemaskovani k zabavi. Največ je trpel spoštovani občan in posestnik P. Situacija je postala nekam čudna, tako, da so celo maske pozabile, da je pustni večer, narobe svet, da je gospoda le pust pobodel, ter se pričele vrteti okolo naših gospodov. Tudi gosti nemaskovani udeležili so se te resne zabave in marsikak dober poduk in svet dali gospodoma. Junaški obnašal se je neustrašen mlad gospod J. No, vsa stvar zvršila se je pa vender veselo, vsaj je gospoda spremil harmonikar krepko natezaje harmonike k počitku. Da pa originalna ta maškarada ni dalje trajala, krivi so nekateri nemaskovani gosti, ki niso hoteli iti z gospodom V. na čašo piva. Škoda, škoda! „O Ti pust ti čas presneti, da bi več ne prišel v drugo!“ — Bog vedi, kedo je tako vzkliknil po tej maškaradi.

Sitnež.

Oglejmo si torej posamezne očitke.

Očitajo nam, da smo njih pota pobarvali, ne povedo pa, kje smo to storili. V Savinskih planinah n. pr. so bili zaznamenovani do l. 1893. tile poti: iz Luč na Ojstrico (najmanj 10—15 let stara znamenja), iz Logarjeve doline na Škarje, (modra barva, ki sploh ni trpežna) in od slapa pod Rinko na Okrešelj in na Kamniško sedlo. Teh potov pa ni nikdar zaznamenoval „D. u. Oe. A. V.“, nego „Štajersko planinsko društvo“ ali sam gosp. prof. dr. Frischauf. Ker je bila barva skoraj izprana in se leta in leta nihče ni pobrigal za dobra znamenja, pač ni kazalo drugega, nego poleg drugih potov tudi te z nova zaznamenovati. Znano je dalje tudi, da je celjska sekcija prepovedala zaznamenovanje potov. Ko je videla v zaznamenovanju potov po „Slov. plan. društvu“ konkurenco, je začela tudi ona zaznamenovati. Pa kako! Njen vodnik v Lučah je zaznamenoval od polnoči naprej pot od Planinšeka na Ojstrico s svetilko v roki, samo da bi prehitel zaznamenovalca „Slov. plan. društva“, ki je pri Planinšku spal. Koliko je tako zaznamenovanje vredno, si lahko vsakdo sam misli, kdor ve, da je celo pri ugodnem vremenu in svetlem dnevu silno težavno pota pravilno zaznamenovati. Ali tudi taka pota, katera so se z barvo „Slov. plan. društva“ pod nadzorstvom načelnika „Sav. podružnice“ zaznamenovala, je štela celjska sekcija mej svoja pota.

Sekcija „Krain“ se je drznila celo trditi, da je dovolj zaznamenovala pota v Kamniških planinah. A to je ravno nasprotno res. V novejšem času je res zaznamenovala „Slov. plan. društva“ na nekaterih krajih predugačila, kar utegne turista le po nepotrebnem motiti, ter ob začetku takih potov obesila svoj napis „Alpenvereinsweg“.

Še nekaj! Celjske sekcije zaznamenovalcu pota čez Planjavo je zmanjkalo barve, in zato je napravil posamezna znamenja po 1/4 ure daleč narazen. Nekega slov. turista je l. 1893. na Planjavi dohitela nevihta, da z vodnikom ni mogel najti pravega pota ter bi skoraj oba ponesrečila. Slučajno sta prišla do markacije, ki vodi naravnost na Kamniško sedlo, ter tako do večera dospela v varno zavetje. Leta 1895. je šel po tem potu kratkoviden nemški turist, sam brez vodnika in proti večeru, ter zalezal na sneženo polje, kjer se je skoraj ponesrečil (glej „Plan. Vestnik“ 1895. l. str. 133. do 135.). In vzrok tej preteži nesreči pripisujejo „Slov. plan. društvu“ ter hinavsko kličejo politična oblastva na pomoč, da bi prepovedala društvu delovanje! Pot od Planjave na Kamniško sedlo res ni šetališče, kakršno je v Latermanovem drevoradu ali v celjskem parku. Zato si je vsakdo sam kriv, ako se ponesreči na takem potu, ker ni zadosti previden, v gore ga pa nihče ne sili. Ali pota na Triglav, Veliki Klek, Fünffingerspitze, v Dolomitih in v Švici niso menda bolj nevarna. In ako se je kdo ponesrečil, niso dozdaj še nikdar krivili nesreče kakage planinskega društva v tamošnjem okolišu. Merodajni kričači sekcije „Krain“ menda niso tako nevedni, da ne bi poznali posameznih težkoč nekaterih potov ter trdili iz prepričanja, da je „Slov. plan. društvo“ krivo ponesrečenja onega kratkovidnega turista na Planjavi. Kaj bi rekli, ako bi hoteli trditi mi, da je sekcija „Krain“ kriva Holstove ali Schmidove smrti pod Triglavom, ker dotičnega pota ni dovolj zaznamenovala ali zavarovala. Zakaj pa je prosila sekcija „Krain“ dovoljenja, da sme iz Vrat (mej Cmirom in Triglavom), kjer se je Holst ubil, napraviti po navpični steni nov pot, ki bo tisočkrat bolj nevaren, nego vsi od nas zaznamenovani pota ali bivanje v Aljaževem stolpu, zoper katerega so toliko hujskali?! (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. marca.

— (V deželni šolski svet) je dež. odbor kranjski volil kot prisednika gg. ces. svetnika Murnika in dr. Schafferja. „Slovenca“ je ta volitev, ki znači nov poraz njegove stranke, silno raztogotila in priobčil je „fulminanten“ članek, v kateri je upletel vse lepe in bobneče fraze iz časov, ko je pri njem še kaj veljalo narodnostno načelo, in v katerem končno dokazuje, da je narodna stranka na smrtni postelji in izgubljena. Na ta „Slovenčev“ članek bomo še obširneje odgovarjali in pojasnili, kaj je uzrok, da mora narodna stranka postopati po tistih načelih, katere je „Slovenec“, ko je šlo za samoslovenske napise, katere je narodna stranka hotela imeti v Ljubljani, proglasil za jedino krščansko-katoliško. Takrat je klerikalna stranka dokazovala, da je smrtni greh, če se Nemcem na Kranjskem ne priznajo vse iste pravice, katere uživamo Slovenci. In sedaj naj bi klerikalci smeli kaj očitati narodni stranki, če bi se oklenila istega načela in zategadelj dala Nemcem avtonomnega zastopnika v dež. šolskem svetu, kjer ga doslej niso imeli, ker od vlade imenovani prisedniki so pač vedno le vladni zastopniki? Morda so si poslanci narodne stranke tudi mislili: Nemci so nam pomagali do drugega mesta v dež. odboru, zagotovimo si njih pomoč še za kako drugo priliko s tem, da v personalijah

nismo ekskluzivni. Mogoče je tudi, da sta si narodna dež. odbornika mislila: saj je vse jedno, če sedi dr. Schaffer v dež. šolskem svetu ali Oton Detela; velikega razločka mej njima tako ni; Detela bi se ravnal po ukazih nemškutarja in prošta Klofutarja, ki je sovražnik slovenskega pouka na gimnazijah, češ, da se dijaki premalo nemški uče, in bi torej ne bil v narodnem oziru nič boljši od dr. Schafferja; Detela želi, da bi delovanje nemškega Schulvereina z božjo pomočjo obrodilo na Slovenskem obilo sadu, dr. Schaffer želi to isto, eventualno brez božjega blagoslova; Detela bi krepko pomagal preganjati „liberalne“ slovenske učitelje, dr. Schaffer pa tega ne bo storil. Vprašanje je torej bilo: kaj je bolje, privezati Nemce nase in voliti liberalnega Nemca v dež. šolski svet ali storiti klerikalnem uslugo in voliti klerikalnega nemškutarja? Deželna odbornika iz narodne stranke sta se odločila za izvolitev dr. Schafferja in mislimo, da sta v sedanjih žalostnih okoliščinah, katere so povzročili in zakrivali jedino le „Slovenčevci“, tako prav storila.

— (Koncerta „Glasbene Matice“.) V ponedeljek, dne 9. t. m. priredi „Glasbena Matica“ v Sokolski dvorani v „Narodnem Domu“ svoj prvi letošnji koncert, v nedeljo, dne 15. t. m. pa drugi koncert, vsakokrat ob 8. uri zvečer. S prvima tema nastopoma v „Narodnem domu“ poda naš glasbeni zavod ista vzporeda, ki jih bota izkazala zahvalna in dobrodelna koncerta, v kojih nastopi naša „Glasbena Matica“ še tekoči mesec in sicer v dneh 23. in 25. sušca na Dunaji, da uvede slovensko pesem in slovensko umetje mej svet. Prepričani smo, da ni Ljubljancina, ne Slovenca, ki bi ne hrepenel, da pride slušati, kako da se je pripravila vzorna „Glasbena Matica“ za pomenopolni korak, koji namerava storiti sebi v čast in narodu v prid. Vzpored, ki je za vsak koncertov drug, priobčimo prihodnjič. Omenjeno bodi, da nastopi pevski zbor „Glasbene Matice“ v koncertih v Ljubljani in na Dunaji pod vodstvom koncertnega vodje, g. Mateja Hubada v velikanskem številu 180 oseb. Vršijo se te dni zadnje velike vaje. Pri vajah potrebno spremljevanje na klavirju obljudil je iz prijaznosti in naklonjenosti do pevskega zbora „Glasbene Matice“ gosp. Karol Hoffmeister. Razprodajo sedežev za navedena ljubljanska koncerta preskrbi g. Šešarek v svoji prodajalnici v Šelenburgovih ulicah.

— (Benefica gospoda Vašičeka.) Basist gospod Cecil Vašiček je eden stebrov naše opere in jeden njenih najodličnejših članov. Izvrsten je kot pevec, izvrsten kot igralec. V tem času, kar je član naše opere, nastopil je v celi vrsti različnih ulog, velikih in manjših, a z vsako je dosegel popoln uspeh, ker je vsako pel in igral umetniško. Ni je bilo opere, v kateri bi on ne bil nastopil. Diči ga tudi druga dobra lastnost: on je jako marljiv in vesten. Priznati se mu mora, da si je za prospevanje opernih predstav pridobil jako mnogo zaslug in zategadelj je pričakovati, da mu občinstvo z obilnim obiskom njegove benefične predstave, katera bode jutri, izkaže svoje priznanje in svojo zahvalo za obili umetniški užitek, kateri mu je prouzročil g. Vašiček.

— (Gospodu ces. svetniku Ivanu Murniku) se je danes poklonila posebna deputacija obč. sveta kamniškega, na čelu jej gosp. župan Močnik, ter mu kot častnemu meščanu mesta Kamnika izročila dotično krasno izdelano diplomu.

— (Umrla je) gospa Kristina Kavčič, mati znanega slovenskega pisatelja Fridolina Kavčiča. Blag jej spomin!

— („Narodnemu domu“) je rodoljubni trgovec in posestnik g. Elija Predović podaril 10 do 20 lepo vzraslih divjih kostanjev, da z njimi opleša prostor okoli „Narodnega doma“.

— (Novo poštno poslopje v Slonovih ulicah) pričelo se bode koncem tega meseca ometavati in likati, ker so zidarska dela večinoma že izvršena. Kakor čujemo, bode poslopje do vseh svetih (1. novembra) letos do cela dodelano, a poštini in brzojavni uradi pa da se preselijo prihodnjo pomlad v novo poslopje.

— (Ljubljanski grad) Kaznilnica na ljubljanskem gradu je sedaj popolnem opuščena. Zadnje dni prodalo se je pohištvo in razno orodje, osobje — kar ga je bilo še tukaj — pa je večinoma premeščeno v razne c. kr. kaznilnice, deloma pa umirovljeno. Širni prostori ljubljanskega gradu služili so od leta 1867., torej okoli 30 let, v kaznilnične namene. Vključno prošnji mestne občine ljubljanske, naj bi se po potresu poškodovano poslopje primerno

popravilo in naj bi še nadalje ostala nameščena v njem c. kr. moška kaznilnica, sklenilo je justično ministerstvo, definitivno opustiti kaznilnico na gradu, pač pa izjavilo, da se bode gradila v Ljubljani nova kaznilnica, ako bi se pokazala potreba za to. Ministerstvo ponudilo je grad mestni občini v nakup. Je-li in pod kakimi pogoji bi mestna občina prevzela grad, o tem sklepal bode v kratkem občinski svet.

— (Porod v veži.) Soproga zlatarja Č. je šla danes dopoldne ob 11. uri mimo dež. dvorca, stopila v vežo in — povila otroka. V 5 minutah je bilo vse končano; mati je z babico in otrokom šla v babičino stanovanje v Gerlicijski hiši. S proškimi darom obdarjene ženice prerokujejo, da postane novorojenec, če je deček, dež. uradnik, če je deklica, pa soproga dež. uradnika.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani) Meseca februarja pričele so v Ljubljani izvrševati obrte naslednje stranke: Franc Zanoškar na Tržaški cesti št. 19, prodajo jedil in kuhane kave; tvrdka Jeglič & Leskovic, Čevljarska ulica št. 1, prodajo žganih opojnih pijač na drobno; Janez Kumelj v Rebru št. 6, čevljarski obrt; Franc Balleg, v Florijanskih ulicah št. 36, malo trgovino z urarskim orodjem in urnimi deli; Janez Janischigg, v Gradišči št. 16, kleparski obrt; Jožef Matschek, na Marije Terezije cesti (v Kolizeji), tesarski obrt; Urh Pielich, na Rimski cesti št. 17, sejmarstvo s porcelanastim in steklarskim blagom; Jožef Maček, na Mestnem trgu št. 6, točenje sadjevca; Janez Potočnik v Domžalah, krojaški obrt.

— (Tatvine.) Mestna policija ljubljanska aretovala je včeraj štiri osebe zaradi tatvine. Viktorija Pegenau, bivša natakarka „pri Lloyd“, ukradla je svojemu gospodarju g. Počivalniku raznega perila, srebrnih žlic, smodk itd. v vrednosti okoli 130 gld., trgovcu g. Žargiju pa blaga za 61 gld., kar se je konstatovalo pri hišni preiskavi. Izročena je bila deželnemu sodišču, istotako znana tatica Jera Peterneš, ki zahaja navadno ob sejnih v Ljubljano, ter je dne 22. januarja letos v Bernardovi gostilni v Kolodvorskih ulicah posestniku Jakobu Jazbecu ukradla iz žepa listnico z 12 gld. — Ključarski pomočnik Avgust Grad napravil je 18letnemu posestnikovemu sinu Antonu Avbelju več vetrihov, s katerimi je le-ta kradel očetu iz omare denar, katerega sta skupno zapravljala. Škoda iznaša nad 100 gld. — Trgovski vajenec Ivan Avbelj ukradel je svojemu gospodarju Jerneju Reitzu 50 gld. Predstavljen mestni policiji priznal je tatvino ter rekel, da ima denar nekje skrit. Ko ga je detektiv spremil na dotično mesto, da pokaže, kje je denar, ušel je Avbelj na ulici ter izginil iz Ljubljane.

— (Izpred porotnega sodišča) Včeraj se je pričela obravnava proti Matiji Uršiču s Slapa, Andreju Babničju iz Podgrada in Boštjanu Uršiču s Slapa, ki so obtoženi, da so deloma v družbi tatvinskih tovarišev zakrivali tatvine: na pošti v Vipavi v noči od 30. do 31. oktobra l. 1878., v uradnici davkarije vipavske v noči od 28. februarja do 1. marca l. 1890., v uradnici davkarije v Podgradu v noči od 16. do 17. aprila l. 1890., pri Ferkotu Žvokelju v Dolenji v noči od 23. do 24. aprila 1890., v cerkvi in tabernakli na Gočah v noči od 25. do 26. maja 1890., na pošti v Senožečah v noči od 23. do 24. novembra 1891 in pri Furlanu na Slapu v noči od 29. do 30. aprila 1893. Obravnava je proračunjena na štiri dni. Sodišču predseduje višjesodni svetnik g. Levičnik, obtožbo zastopa g. Ekl, zagovornika sta gg. odvetnika dr. Majaron in dr. Supan. Obtoženci, izmed katerih sta dva v kaznjenški obleki, vsi odločno taje. Dokazovanje se ima izvršiti po mnogih, od daleč klicanih pričah. Glavna priča je kaznjenec, ki je bil pred kratkim obsojen zaradi hudodelstva tatvine in ropa v 15 let težke ječe.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše: Po dogovoru večine domačih lesnih obrtnikov in trgovcev se namerava pri nas ustanoviti kranjska lesna zadruga registrovana z neomejeno zavezo. Osnovni shod bo v nedeljo dne 8. marca ob 2. uri popoldne v Jelovškovi gostilni, pri katerem bode posvetovanje o zadrugnih že sestavljenih pravilih, vpisovali se bodo pa tudi udje in volilo se bo načelstvo in nadzorništvo. Zadruga bo delovala zlasti na to, da se opomore lesne izdelke in lesno blago vsake vrste spečavati in pospeševati lesno trgovino vsake vrste, in to v kolikor večjem obsegu in s kolikor boljšim uspehom mogoče. Obrt in trgovina z deskami (tavoletami, škuretami in enakimi izdelki) je odvisna od tržaških in reških mogotcev trgovcev, kateri naše blago kupujejo in cene samovoljno do-

ločajo, tako da je delo prav slabo plačano, tako da grozi trgovcem od dne do dne propad. Ker posamezni ne morejo delati proti kapitalističnemu razvoju in imajo dobiček le omenjeni kapitalisti, skušala je zadruga prodajati blago in izdelke v večji meri naravnost trgovskim tvrdkam v inozemstvu. Z ustanovitvijo te zadruge, katere potreba se je živo pojavila, je upati da se bode ta obrt in trgovina s skupnim delovanjem razširila in zboljšala.

— (Akad.-tehniško društvo „Triglav“ v Gradcu) imelo bode v soboto dne 7. marca 1899. ob 8. uri zvečer svoje VII. javno redno zborovanje s sledečim vsporedom: 1.) Čitanje zapisnika, 2.) poročilo odbora, 3.) volitev odbora, 4.) slučajnosti. Lokal: Hotel „Goldenes Ross“. Gosti dobro došli!

Brzojavke.

Radovljica 5. marca. Tukaj in v okolici velika povodenj. Ceste so raztrgane, mostovi so v nevarnosti. Več živine je že potonilo.

Dunaj 5. marca. V poslanski zbornici vlada danes velika razburjenost. Hkrati je nastala nevarna parlamentarna kriza in sicer zaradi včerajšnjih dogodkov v proračunskem odseku. Ta se je bavil z vprašanjem o ustanovitvi železniškega ministerstva in je levica, premenivši svoje prvotno mnenje, zastopala stališče, da ima krona pač pravico, ministre imenovati, da pa je sistemiziranje novih ministerstev stvar parlamenta. Končno je proračunski odsek vzprejel Beerov predlog, naj se glasovanje odloži. Vlada sodi, da hoče levica s tem stvar zavleči ter zmatra stališče, katero je zavzela večina proračunskega odseka in zlasti levica za izraz nezaupnosti. Vlada grozi, da takoj razpusti parlament, ako levica ne opusti svojega, včeraj zavzetega stališča.

Dunaj 5. marca. Ministerski svet je zbran že dve uri. Navzočni so vsi ministri. Posvetovanje se tiče krize.

Dunaj 5. marca. Poslanska zbornica je danes dognala posvetovanja o proračunskem poglavju „direktni davki“.

Dunaj 5. marca. Klub moravskih Čehov se je razšel. Jutri bode posvetovanje glede združenja vseh čeških poslancev v en klub.

Praga 5. marca. Namestnik Coudenhove je rekel uradnikom, ko so se mu predstavili, da je temeljito poznavanje jezika prebivalstva prvi pogoj uspešni upravi. Kar se je zamudilo, naj se nadomesti, je rekel namestnik in pristavil, da to velja tudi za njegovo osebo.

Rim 5. marca. Oficijozni listi javljajo, da je ministerstvo sklenilo odstopiti. To se danes naznani parlamentu.

Rim 5. marca. V raznih mestih so bile velike demonstracije zoper nadaljevanje abesinske vojske. Vojaki so naredili red. Mnogo oseb je bilo ranjenih, v Milanu jedna ubita.

Rim 5. marca. Šoanci so zavzeli Adigrat in dobili v roke ves provijant in vso municijo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) III. Pred volitvijo predsedstva povdarja gospod predsednik, da ima zbornica po § 13 zakona z dne 29. junija 1868. drž. zak. št. 85, v prvi seji vsakega leta za dobo tega leta izvoliti iz svoje srede po glasovnicah z absolutno večino predsednika in podpredsednika in za slučaj, če bi bila ta dva zadržana pro-izoričnega predsednika. Pri volitvi predsednika se je oddalo 13 glasovnic, od teh se jih je glasilo 12 na dosedanega predsednika Ivana Perdana in 1 na Antona Kleina. Izvoljen je torej zopet dosedanji predsednik. Ta izjavi, da volitev sprejme, se zahvali za opetovano mu izkazano zaupanje in prosi gospode zbornične svetnike, da ga podpirajo v njegovem delovanju glede obrta ter trgovine in prometa. — Pri volitvi podpredsednika je dobil 11 glasov dosedanji podpredsednik Anton Klein in po 1 glas Ivan Baumgartner in Avgust Skaberne. Zopet izvoljeni podpredsednik Anton Klein se zahvali za zopetno izvolitev in izjavi, da isto sprejme. — Za provizoričnega predsednika je bil izvoljen z 10 glasovi dosedanji provizorični predsednik Ivan Baumgartner, po 1 glas sta dobila Franc Kollmann in Karl Luckmann, jedna glasovnica je bila prazna. Zopet izvoljeni provizorični predsednik izjavi, da volitev sprejme in zagotavlja, da se bo vedno trudil po svojih najboljših močeh pospeševati od zbornice zastopane interese. Zbornica vzame izjavo izvoljenega predsedstva odobrova n znanje.

IV. Zbornični svetnik Josip Rebek poroča o dopisu c. kr. deželne vlade glede volitve zastopnika v šolski odbor c. kr. strokovne šole za lesno industrijo, umetno vezenje in čipkarstvo in predlaga imenom odseka: Čestita zbornica naj voli v ta šolski odbor zborničnega svetnika Ivana Dogana, pohištvenega mizarja v Ljubljani. — Predlogu se pritrdi.

V. Zbornični svetnik Franc Hren poroča o dopisu c. kr. deželne vlade glede volitve zastopnikov v šolske odbore obrtnih nadaljevalnih šol v Škofji Loki in Trzinu. Dosedanja zastopnika zbornična v teh dveh odborih sta umrla in je vsled tega potrebna nova volitev. Odsek predlaga, da naj se voli za šolski odbor obrtne nadaljevalne šole v Škofji Loki gospod Niko Lenček in za oni v Trzinu gospod Vincencij Thenerschuh. — Predlog se sprejme.

VI. Podpredsednik Anton Klein poroča o prošnjah učencev na c. kr. strokovni šoli za lesno industrijo in učenek na c. kr. strokovni šoli za umetno vezenje in čipkarstvo za podelitev ustanov. Kranjska hranilnica je 5 prostih ustanov že podelila, jednako je občinski svet stolnega mesta Ljubljane podelil ustanove 4 učencem in 1 učenki in ker je 1 učenec izstopil iz šole je rešiti še 47 prošenj. Od teh jih je 19, v katerih se prosi za zvišanje dosedanjih ustanov. Ker je le nekaj ustanov prostih se je mogel odsek le na 6 prošenj ozirati. Ker ima še deželni odbor podeliti ustanove, utegnejo vsi potrebni prositelji ustanove dobiti. Odsek torej predlaga: Zbornica naj naslednjim prositeljem do izšolanja na strokovni šoli podeli ustanove in sicer Josip Fricu, Svitoslav Peruzziu in Frano Žumerju po 50 gld. in Mariji Bostič in Tereziji Žnidaršič po 25 gld., Mariji Ruprecht pa 30 gld. — Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Štev. 55. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 715.

V petek dne 6. marca 1896.

Na korist opernemu pevcu Cecilu Vašček-u.

Četrtnkrat:

FAUST.

(Margareta.)

Velika opera v petih dejanjih. Spisala J. Barbier in S. M. Carré. Uglasbil Ch. Gounod. Poslovenil A. Funtek. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Vprizoril režiser g. Josip Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,8. uri. Konec ob 11,11. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnje nedeljo, dne 8. marca, bodeta dve predstavi.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ivana Malina posestva v Ljubljani, cenjena 420 gld. 60 kr. in 172 gld. 75 kr., dne 9. marca in 20. aprila v Ljubljani.

Janeza Škerljja posestvo v Knežaku, cenjeno 715 gld. (reasumando), dne 9. marca v Ilirski Bistrici.

Antona Palčiča zemljišča v Igvasi, cenjena 2664 gld., in Matevža Žnidaršiča zemljišča pri Sv. Trojici, cenjena 2785 gld., oba dne 9. marca in 8. aprila v Ložu.

Janeza Kastelica zemljišče v Kilovčah, cenjeno 725 gld., in Frana Šajna polovica posestva v Juršičih, cenjena 535 gld., oba dne 9. marca in 10. aprila v Ilirski Bistrici.

Antona Žagarja posestvo v Iški vasi, cenjeno 14.129 gld., dne 9. marca in 11. aprila v Ljubljani.

Helene Pirkovič omožene Majhen in nedol. Jožefa Pirkoviča posestvo Dolnji Kolovrat, cenjeno 8762 gld. in 26 gld., dne 9. marca in 13. aprila v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
4.	9. zvečer	726.4	+ 3.7	sr. zahod	deževno	
5.	7. zjutraj	724.8	+ 5.2	sr. jvzh.	deževno	10.4
"	2. popol.	725.8	+ 6.3	sr. zahod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura +4.0°, za 2.2' nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	30	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	05	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	990	"	—	"
Kreditne delnice	378	"	—	"
London vista	120	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	97 1/2	"
20 mark	11	"	79	"
20 frankov	9	"	56 1/2	"
Italijanski bankovci	42	"	75	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočnemu dopadlo, našo iskreno ljubljeno soprogo, oziroma mater in taščo, blagorodno gospo

Kristino Kavčič roj. Waschnitius

c. kr. vodje zemlj. knjige soprogo

danes v 62. letu svoje starosti, prevideno s svetimi zakramenti za umirajočo, k sebi poklicati.

Truplo drage pokojnice prepeljalo se boče v soboto, dne 7. t. m., ob 4. uri popoldne iz Tivoljskega gradu na pokopališče k sv. Krištofu in se tam položilo v lastno gomilo k večnemu počitku.

Svete maše zadušnice služile se bodo v frančiškanski cerkvi.

Za tiho sožalje se prosi.

V Ljubljani, dne 5. marca 1896.

Jakob Kavčič, c. kr. vodja zemlj. knjige v. p., soprogo. — Fridolin Kavčič, c. kr. stotnik, Irma Brunet roj. Kavčič, otroka. — Henrik Waschnitius, mestnega sveta komisar v. p., brat. — Filomena Egel roj. Waschnitius, sestra. — Fran Brunet, c. kr. učitelj telovadbe, svak. — Marija Kavčič roj. Teller, s vakinja. — Leopoldina Grund roj. Schaffnerath, sestra-rejenka. — Vida Kavčič, unukinja. (2045)

Pisar

z dobrimi spričevali, lepo pisavo, v zemljeknjižnih rečeh in ekspediciji izurjen, vzprejme se v notar-sko pisarno. — Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. (2034—2)

Schicht'ovo

patentovano milo

(1788—13)

z znamko „labud“ je najboljšje vseh mil.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Natopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr., Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomest, Bregence, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr., Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. Kasneje ob nedeljah in praznikih ob 6. uri 26 min. večer popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpake, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 26 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpake, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr., Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Gurth, Bregence, Inomesta, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Ob 3. uri 35 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnika.

Ob 8. uri 5 min. popoldne

Ob 9. uri 50 min. večer

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj s Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne

Ob 6. uri 50 min. večer

(1705-54)

Šivilja

izurjena v izdelovanju životov, in

(2044—1)

jedna učenka

se tukaj in za trajno vzprejmeta v Špitalskih ulicah št. 3, II. nadstropje.

Universal-Bodega

Dunaj Univerzalna vinska klet Berlin

Direktni uvoz! Prva razpošiljevalnica!

prilporeča pod jamstvom za čistost in pristnost svoja jako fina, stara, uležana španska in portugalska

bolniška in desertna vina

malago, madeiro, (1929-4)

sherry, port, marsalo, lacrimae Christi.

Prodaja je v 1/2 in 1/4 steklenicah po izvirnih cenah

gospod Fran Richter

špecerija v Ljubljani, Florijanske ulice št. 10.

J. Klauer-jev

kemično-čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in nevrčno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370—38)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito savarovan.

Najnovejše za dame!

Univerzalni moderc

napravi čudovito lep život in ribje kosti se ne morejo polomiti, narejen je iz dobrega trinitnika z ribjo kostjo: (2016—3)

III II I
à gld. 2.50 à gld. 3.50 à gld. 4.50
sivi, sivkastorumeni in beli; v Ljubljani jih prodajata:

Karol Recknagel, Mestni trg 24,
Ana Šinković, Mestni trg 19.

Naše univerzalno korzetno varovalo

omogočuje, da more slednja dama nositi svoj polomljen moderc, ne da bi ga dala popraviti.

Par za 50 kr.

dobiva se v vseh boljših modnih, drobninskih in galanterijskih trgovinah.

Na debelo pri patentnih imejteljih

Spitzer & Steiner, Dunaj, VII.,

Siebensterngasse št. 16 A.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Razpis.

V zmislu §§. 8. in 12. postave z dne 23. junija 1892, št. 35 dež. zak., razpisuje podpisani zdravstveni okrožni odbor

službo okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ormoško I., obsegajoče politične občine: 1. trgovsko, 2. franjkovsko, 3. ormoško, 4. hardečko, 5. humsko, 6. litmersko, 7. veliko-nedeljsko, 8. podgorsko, 9. šardinjsko, 10. sodinsko, 11. cvetkovsko in 12. pušensko z letno plačo 700 gld. a. v. Razven tega in privatne prakse zvezani so s to službo dohodki za ogled mrličev in pa dohodki od okrajne bolniške blagajnice ormoške.

Prošnje za to mesto z dokazi, predpisanimi v §. 15. gori navedene postave, vložijo se naj vsaj do 25. marca 1896 pri podpisanem okrožnem odboru.

Odbor zdravstvenega okrožja ormoškega I.

dne 22. februarja 1896.

(2028—2)

Načelnik: Hanželič I. r.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.